

דברי פרידת הרב תמיר מבנו אמתי צבי גרנות הי"ד:

"ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח

את העולה ואת החלבים"

בן שלי אהוב ויקר, מלאך טהור, טיל פגע בך. אבל אני יודע, כך אני ראיתי בראייה פנימית, שאז אש יצאה מן השמיים, לקחה את הנשמה שלך למעלה למעלה ואור גדול של הנשמה שלך האיר על פני כל תבל.

ריבונו של העולם, איך יכול להיות שבעולם שלך, ילד יהודי שגדל בארץ ישראל, שסבא שלו ברך אותו בברית "קיים את הילד הזה לאבי ולאמו", ועשרים וארבע שנים וארבעה חודשים הוא רק יוצר אור, רק יוצר אור. כל החיים שלו יוצר אור, כל מי שמכיר אותו יודע שאין בזה שום מליצה. כמה אור על הפנים, בלב ברמ"ח ושס"ה איברים. אור ואור ואור. ואז באים כמה רשעים מטונפים, צמאי דם, וברגע אחד של חושך מכבים את כל האור הזה. איך יכול להיות ריבונו של העולם בעולם שלך שיש דבר כזה?!

ובתורתך כתוב לאמור: "מי האיש אשר ארש אישה ולא לקחה ילך וישוב לביתו פן ימות במלחמה". אז נכון אתם יודעים להגיד, זו מלחמת מצווה, אבל כתוב בתורה שזה דבר רע, שזה דבר נורא, עוד חודשיים חתונה לפני שבועיים אירוסין, איך זה יכול להיות ריבונו של העולם בעולם שלך?! איך יכול להיות שיש דבר כזה?!

רוני'לה יקרה, זה יהיה לאט, זה ייקח הרבה זמן, אבל תבחרי בחיים, תבחרי בחיים.

בן שלי אהוב, בן שלי אהוב, התפילות שלנו, שלי, של אמא, של האחים שלך. אחים שלך גם התפללו עליך, עשרות פרקי תהילים שאמרנו כל יום עליך ועל כל ישראל - לא הועילו.

לא הועילו אבל זה לא בגלל שהתפילות שלנו לא הועילו, זה גם לא בגללך.

אתה עולת ציבור אתה קורבן ציבור.

אתה מתת על קידוש השם, על הגנת העם והארץ. אתה קורבן של העם, אתה לא קורבן יחיד. יחד עם כל הגיבורים, שמתו בימים האחרונים. אני התכוונתי היום בבוקר, לעשות סיבוב אצל מדריך החתנים שלי, מולי סלוצקי, שני הבנים שלו נרצחו בגבורה, עשו מעשה גבורה. אצל הרב בני קלמנזון, שהבן שלו גם עשה מעשה גבורה. אצל משה שפירא, שגם הבן שלו עשה מעשה גבורה. ויש עוד עשרות ומאות גיבורים, גיבורים, גיבורים. כמה גיבורים, אתה אחד מהם. אתה אחד מהגיבורים האלה. מתת על קידוש השם ולא הספקת אפילו לומר שמע ישראל.

הגמרא במסכת סוטה, בתחילת פרק משוח מלחמה: "אמר רשב"י, אמר הקדוש ברוך הוא לישראל אם אתם אומרים שמע ישראל אפילו פעם אחת ביום. פעם אחת בערב. אין אתם נמסרים בידי אויבכם" כך כתוב. אז אני רוצה לבקש, בשביל אמתי שלנו, בשביל הבן האהוב שלי, המלאך הטהור שלי, בשביל כל החיילים שלא

ימסרו בידם, שינצחו אותם, תענו אחרי שמע ישראל לקדושת השם:

"שמע ישראל ה' אלוקינו, ה' אחד!"

"שמע ישראל ה' אלוקינו, ה' אחד!"

אני רוצה להגיד לכם תודה. שיעלו התפילות שלנו.

אמתי שלי, אמתי שלנו. הוא היה יהלום מלוטש הוא היה היהלום והוא היה המלטש. כל החיים שלו את הנשמה היהלומית שלו, הוא ליטש. כמו שאמא אמרה, בדרך שהוא סלל לבד, הוא שאב מהמחנכים, שאב מאיתנו, אבל הכל לבד בעצמאות מופלאה. בדיוק מופלא, בעקשנות מופלאה.

כמו השם שלו 'אמתי' הוא היה גוש של אמת, בלתי מתפשרת. בחיים לא יצא ממנו דיבור עקום. בחיים לא יצא ממנו דיבור מזויף. הוא בחיים לא נתן שמישהו לידו יגיד לידו דיבור שהוא לא לגמרי קולע עד הסוף, נכנס פנימה. הוא לא יכל לסבול את זה. שום קליפה, שום שמעלץ. שום קיטש, שום הגזמה, לא היה עובר אצלו כלום. גוש אמת. של דיוק. של אמת.

ואיזה עבודה על המידות איזה רצון ברזל היה לו. לאיזה הישגים הוא הגיע עם הרצון ברזל שלו. איזה רצון ברזל היה לו. איזה ענווה. איזו יכולת להקשיב. איזו תשומת לב לחברים, לאחים לא היה מפספס לשלוח ברכה, לשלוח עידוד. איזו נדיבות. איזו נעימות, איזה אצילות נפש.

מלאך אלוקים היה לי.

איך זה יכול להיות? למה ה' עשית לנו ככה? למה עשית לנו ככה?

אני רוצה להגיד לכם, עומד בפניכם אבא שבור, רצוף. לב נשבר ונדכא, ממש לב נשבר ונדכא.

אבל זה לא כל הסיפור. אני אגיד לכם למה זה לא כל הסיפור, כי כאן מסביב, הרבה יותר מסביב, בכל עם ישראל יש המון המון אלומות אור. של כוח, של גבורה, של צדק, של חסד, של אהבה, של חברות, של מסירות נפש, של אומץ לב, של אמונה, של קדושה, של יראת שמיים. המון המון המון. אנחנו מקבלים חיזוק אדיר מכל אלומות האור האלה.

אנחנו יודעים ילדים שלי, אנחנו יודעים, שלמרות שעכשיו אנחנו שבורים ורצוצים, אנחנו לב נשבר ונדכא והלב שלנו חלול וחושך, על פני תהום. אנחנו יודעים שאנחנו נתגבר "ויהי אור", אנחנו יודעים את זה. שיהי אור! אנחנו אומרים את זה, לכל עם ישראל, שיהי אור!

והכוח שלכם, הכוח של החברים המופלאים שלנו, כל מי שנמצא כאן, כוח של בחורי הישיבה, כוח של הרבנים כוח של האנשים, כוח של החיילים, הוא כוח אדיר. יש כוחות אדירים. זה הרבה יותר מהכאב הזה.

הילדים שלי, החברים שלי, התלמידים שלי. אנחנו את המלחמה הפרטית שלנו הפסדנו כבר. אבל את המלחמה הכללית - עם ישראל ינצח. אני מאמין שהוא ינצח. אני בטוח שהוא ינצח. הוא בדרך לנצח.

"אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמד. אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמד"

אין לי ספק, אני מתפלל, אمتי בן אהוב שלי, אני מתפלל שאתה קורבן הציבור האחרון. שלא יהיו אחרים, שלא יהיה אף אחד אחרים.

ריבנו של עולם אמור לצרותינו די. די.

ריבנו של עולם אמור למשחית די.

בוא נצעק: די! די!!

אני רוצה להגיד לכם דבר אחרון, מדם ליבי, שאני לא יכול לא להגיד. רק השונאים המתועבים שלנו אשמים במוות של עמיתי ובאלף שלוש מאות או אלף ארבע מאות הרוגים. הנרצחים, הטבח הנורא שהיה, אבל היינו בחולשה נוראה לפני כן. ויש לזה קשר עם ישראל היה בחולשה נוראה. כמו שהנשמה שלי, כך אני מרגיש עכשיו, שבורה לרסיסים, חלקים, אז כך הנשמה של עם ישראל. נשמת ישראל הייתה ממש במצב של בדרך להישבר לרסיסים, רסיסים.

של אנשים שרבים אחד עם השני. שלא מאמינים אחד לשני. שצינים אחד כלפי השני. שלא נותנים אמון אחד בשני. שלא מכבדים אחד את השני. שחושבים שכל האמת ביד שלהם, בכיס שלהם.

רק בימים האחרונים שלפני הטבח הנורא של שמחת תורה, שאתה אמת בן אהוב שלי נפלת ממנו בגללו בהמשך של המלחמה הזאתי, גם אני הייתי עסוק בלנסות לשנות המציאות, לעשות שלום בעם ישראל. להביא למצב שבשמחת תורה כל ישראל ממחוזות השמאל, הקיצוני, המפגינים וכו', כולם ירקדו ביחד בהקפות שניות בשמחת תורה. זה החלום שלי.

לא הצלחתי, לא הצלחנו, במקום זה ה' לקח לנו את ההקפות. במקום שנקוד ביחד, נשמח ביחד ונבנה ביחד אנחנו ביחד בהלוויות ובמלחמות.

עכשיו זה נהדר שאנחנו ביחד במלחמה, וזה נהדר שאנחנו מתגייסים ביחד למלחמה. אבל זה רחוק מלהספיק.

אחים שלי, מי שפה ומי ששם, שומע אותי, מי שיכול להעביר את זה, זה רחוק מלהספיק, אי אפשר להיות ביחד רק במלחמה, אנחנו חייבים לקבל כל אחד על עצמו. אני מבקש שנקבל כל אחד על עצמו, כל אחד יגיד לחברו, כל אחד יעביר את זה לכל עם ישראל שלא נחזור לשם.

שלא נחזור לדרך המריבה, המחלוקות, לדרך ה"אני ואפסי עוד".
לדרך הרסיסים והשברים.

זה החליש אותנו, זה החליש את עם ישראל. זה נותן מקום ליריבים שלנו, הם רואים את זה, הם זיהו את זה, אתם יודעים, זה היה כתוב כבר שישה חודשים קודם בכל מקום. זה לא מחדש שום דבר. החולשה הזאת הייתה ברורה בכל מקום, אנחנו חלשים כשאנחנו כך.

כשאנחנו אוהבים, כשאנחנו מכבדים, כשאנחנו מאמינים אחד בשני, אם נחליט יחד שנכרות ברית חדשה, שהיא לא רק ברית גורל של מלחמה ושל ייסורים, אלא גם ברית יעוד של חזון, אז יהיה שבר למכתינו ונהיה חזקים, ונעמוד מול כל אחד והאור שלנו ינצח את החושך, בלי ספק. בלי ספק.

"באנו חושך לגרש בידינו אור ואש", עכשיו הזמן של אש המלחמה, אבל עוד יבוא הזמן של האור של עם ישראל שיגרש את החושך של שונאינו את החושך של הרע, ויאיר באור גדול.

הרב דוב, אני זוכר שאמרת בלוויה של שלושת הנרצחים, אני רוצה לחזור על הבקשה שלך, כמה היא נדרשת עכשיו. שכל אחד מאיתנו, שיר שאביתר שר, יגיד: "הרי אני מקבל על עצמי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך".

לא לפלג, לא לחלק, לראות בעין טובה כל אחד. שנראה במעלת חברנו ולא חסרונם שנכרות ברית, שנהיה ביחד. נהיה חזקים ואף אחד לא יוכל לנו אני מבטיח לכם. נכון, כבר אמרתי, המלחמה הפרטית שלי אני הפסדתי.

ואני מבטיח לכם שבאחדות ציון ננוחם ובהבנת ישראל איש את רעהו ננוחם.

"ה' נתן ה' לקח יהי שם ה' מבורך"

בן שלי אהוב

כמה שאני אוהב אותך.